

SXEDIO.FG2

1.12.1946: ΤΟ ΑΚΕΛ ΟΡΓΑΝΩΝΕΙ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ ΣΤΗΝ ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΟΝ ΠΟΘΟ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Ενώ η Κυπριακή Πρεσβεία υπό τον Τοποτηρητή του Αρχιεπισκοπικού Θρόνου Μητροπολίτη Πάφου Λεόντιο και με μέλη τους Ν. Δ. Δημητρίου, Ι. Κληρίδη, και Γ. Ρωσσίδη βρισκόταν στην Αθήνα όπου πραγματοποιούσε επαφές στην Κύπρο οι καυγάδες μεταξύ Δεξιάς και Αριστεράς γύρω από την αποστολή της Πρεσβείας συνεχίζονταν σε άλλο επίπεδο.

Το ΑΚΕΛ που διαφωνούσε έντονα με την ελληνική Κυβέρνηση αυτή τη περίοδο καθώς στην Ελλάδα συνεχιζόταν ο εμφύλιος πόλεμος ανέλαβε πρωτοβουλία συγκρότησης συλλαλητηρίου στη Λευκωσία όταν η κυβέρνηση του Κ. Τσαλδάρη απαγόρευσε τη διενέργεια παρόμοιου συλλαλητηρίου την 1η Δεκεμβρίου στην Αθήνα για υποστήριξη της πρεσβείας.

Οι προσπάθειες για συγκρότηση του συλλαλητηρίου στη Λευκωσία συνεχίζονταν με παράλληλη δραστηριότητα του ΑΚΕΛ υπέρ του ενωτικού αγώνα των Κυπρίων.

Το ΑΚΕΛ παρουσίασε τη συγκρότηση του συλλαλητηρίου σαν απαίτηση της Πρεσβείας, ενώ βρισκόταν στην Αθήνα, αλλά όπως συνέβαινε την περίοδο αυτή αντίδρασε η Δεξιά σε κάτι τέτοιο με επικεφαλής μάλιστα την ΠΕΚ που κάλεσε το λαό να θεωρήσει το συλλαλητήριο διασπαστικό του αγώνα που διεξαγόταν και κατηγόρησε το ΑΚΕΛ ότι προσπαθούσε με τον τρόπο αυτό να καρπωθεί κομματικά ωφέλη.

Η κινητοποίηση του ΑΚΕΛ είχε αρχίσει από τις 26 Νοεμβρίου, λίγες δηλαδή ημέρες μετά την άφιξη της Πρεσβείας στην ελληνική πρωτεύουσα.

Ετσι με ανακοίνωση του δημαρχεύοντα της Λευκωσίας Κ. Μιχαηλίδη από μέρους της Παράταξης Εθνικής Συνεργασίας της οποίας ηγείτο ο Ιωάννης Κληρίδης, μέλος της πρεσβείας, προκηρυσσόταν το συλλαλητήριο στην Πλατεία Μεταξά για την Κυριακή 1η

Δεκεμβρίου 1946.

Ο δημαρχεύων καλούσε το Συμβούλιο της Εθναρχίας και όλα τα κόμματα να μετάσχουν στο συλλαλητήριο και να μετατρέψουν την 1η Δεκεμβρίου ως ημέρα "πανεθνικού αγώνος".

Ανέφερε ο δημαρχεύων Μιχαηλίδης στην προκήρυξη του:

"Ο αδελφός ελληνικός λαός καλείται την προσεχή Κυριακή εις συλλαλητήριον εις το Παναθηναϊκόν στάδιον προς ενίσχυσιν του κυπριακού εθνικού αγώνος (το συλλαλητήριο τελικά ματαιώθηκε). Καθήκον ημών των Ελλήνων Κυπρίων είναι να κινητοποιηθώμεν και να ενώσωμεν μετά των ελευθέρων αδελφών την φωνήν μας και να μετατρέψωμεν την προσεχη Κυριακήν εις ημέραν Πανεθνικού αγώνος διά το Κυπριακόν ζήτημα.

Ζητούμεν από όλους όπως φανούν αντάξιοι των στιγμών τας οποίας διερχόμεθα και υπεράνω παντός κομματικού ή πολιτικού υπολογισμού υιοθετήσουν το συλλαλητήριον και παρευρεθούν εις τούτο.

Καλούμεν ολόκληρον τον ελληνικόν κυπριακόν λαόν, όπως προσέλθη εις το συλλαλητήριον και διά του όγκου του διαδηλώση την απόφασιν του διά την ανέκκλητον και αποφασιστικήν πραγματοποίησιν της εθνικής του αποκαταστάσεως.

Ιδιαιτέρως καλούμεν τον λαόν της Λευκωσίας και των περιχώρων όπως υπερήφανος διότι φιλοξενεί εις την πόλιν του την πλέον σοβαράν εθνικήν κινητοποίησιν προσέλθη αθρώως εις το συλλαλητήριον.

Καλούμε το Συμβούλιον Εθναρχίας, τα πολιτικά κόμματα, τας επαγγελματικές και εκπολιτιστικές Οργανώσεις, τα εκπολιτιστικά, θρησκευτικά και μορφωτικά αθλητικά και άλλα σωματεία να υιοθετήσουν το συλλαλητήριον και παραστούν εις τούτο και από κοινού μετά του λοιπού λαού, να συνενώσουν την φωνήν των διά το τόσοσ σοβαρόν και επείγον ζήτημα, το οποίον ως λαός αντιμετωπίζομεν.

Επιθυμία μας είναι να αντιπροσωπευθούν όλαί αι παρατάξεις και κόμματα, μετ' ευχαριστήσεως δε θα

εβλέπαμεν μεταξύ των ομιλητών και εκπροσώπους της Εθναρχίας ως και άλλων πολιτών κομμάτων".

Παρόμοιες προκηρύξεις υπέρ του συλλαλητηρίου είχαν εκδόσει "διά την αποφασιστικήν τοποθετησιν του κυπριακού ζητήματος εις την οργάνωσιν των Ηνωμένων Εθνών και την παγκόσμιον κοινήν γνώμην" και το Εκτελεστικό Γραφείο της Παγκύπριας Εργατικής Ομοσπονδίας και της Γραμμασείας της Παγκυπρίου Ενώσεως Μικροκαταστηματαρχών που πρόσκειντο στο ΑΚΕΛ.

Το Συλλαλητήριο θεώρησε αν όχι σαν διασπαστικό τουλάχιστο σαν μη αναγκαίο η Δεξιά Παράταξη και ο Γ.Γ. της ΠΕΚ Κ. Π. Ρωσσίδης, με εγκύκλιο του στα μέλη της οργάνωσης την οποία υπέγραφαν όλα τα μέλη του Ανωτάτου Συμβουλίου Ι. Αργυρίδης, Α. Γιάγκου, Ν. Βύζακος, Η. Υψαρίδης και Μιλτ. Σπύρου, διατάσσονταν όλα τα μέλη της ΠΕΚ, όχι μόνο να απόσχουν από το συλλαλητήριο, αλλά και να τηρήσουν απέναντι του "στάσιν αποδοκιμασίας και περιφρονίσεως".

Στην εγκύκλιο χαρακτηριζόταν το συλλαλητήριο ως "καθάρως διασπαστική και κομματική ενέργεια, εφόσον σύμπας ο ελληνικός λαός ανέθεσε διά των αντιπροσώπων του και εξ όλων των παρατάξεων την δράσιν και τον αγώνα διά την επίτευξιν της ενώσεως, εις τον Εθνάρχην και το συμβούλιον του και ειδικώς εις την εκλεγείσαν υφ' όλων Κυπριακήν πρεσβείαν και εις αυτήν ανέθεσε την πρωτοβουλίαν διά την καθοδήγησιν και υπόδειξιν οιασδήποτε ενεργείας εν Κύπρω".

Τονιζόταν επίσης ότι ουδεμία οδηγία εδόθη υπ' αυτής (της Εθναρχίας) διά την συγκρότησιν συλλαλητηρίου.

Στην εγκύκλιο εκφραζόταν αγανάκτηση "διά την απόπειραν παραβιάσεως προσυνταχθέντος, συζητηθέντος περί μακρόν, εγκριθέντος και ψηφισθέντος, όχι μόνον υπό του εθνικόφρονος τμήματος της Εθναρχίας, αλλά και των δύο εν αυτή εκπροσώπων των, προγράμματος δράσεως και πορείας

της Πρεσβείας, κατά τον οποίον η ένωσις θα επιδιωχθή εντός του πλαισίου της στενής αγγλοελληνικής φιλίας και ως ζήτημα ενδιαφέρον επί του παρόντος τουλάχιστον την Ελλάδα, την Αγγλίαν και την Κύπρον.

Προστίθετο στην ανακοίνωση:

"Το δημοσιευόμενον εις τον Νέον Κυπριακόν Φύλακα ότι "οι εν Αθήναις συμπατριώται διεβίβασαν προς τον αντιδήμαρχον Λευκωσίας κ. Κ. Μιχαηλίδη, μέσω του Εθνάρχου και Αρχηγού της πρεσβείας όπως ηνωμένοι και πέραν πάσης πολιτικής και κοινωνικής διαφοράς επιληφθώμεν του βαρέως έργου, το οποίον κατά το διάστημα της εν Αθήναις ή Λονδίνον παραμονής της πρεσβείας ο κυπριακός λαός διά συγκεντρώσεων, συλλαλητηρίων και υπομνημάτων ή παντός νομίμου μέσου ενισχύση την πρεσβείαν κλπ δεν έχει καμμίαν σχέσιν μέ το έργον της πρεσβείας ή οποία ουδεμίαν προς ουδένα υπόδειξιν έκαμε και είναι συνεπώς σύνηθες τέχνασμα του ΑΚΕΛ προς παραπλάνησιν του Κυπριακού λαού. Πάσα τοιαύτην ενέργεια της πρεσβείας, μας θα γίνεται μέσω του αναπληρωτού Εθνάρχου και ούτω ο αναπληρωτής Πανοσιολογιώτατος κ. Αρνόπουλος ούτε και άλλον μέλλον της Εθναρχίας έχει οιανδήποτε πληροφορίαν".

Ταυτόχρονα το Γραφείο Εθνικής Δράσεως (ΠΕΚ, ΚΕΚ και Παγκύπρια Σοσιαλιστική Πρωπορεία) με ανακοινωθέν του αποδοκίμαζε το συλλαλητήριο ως καθαρά κομματικό και πρόσθετε:

"Αι τρεις συνεργαζόμεναι εθνικαί παρατάξεις μετ' αγανακτήσεως και βδελυγμίας απορρίπτουν τας κατά της νομίμου ελληνικής Κυβερνήσεως εξακολουθητικώς δημοσιευόμενας μομφάς και ύβρεις εις τον Ακελικόν τύπον, εξ αφορμής του συλλαλητηρίου δι' ων αύτη αποκαλείται "μοναρχοφασιστικόν" και "αγγλόδουλον όργανον" καθ' ην στιγμήν η Κυπριακή πρεσβεία παρακάθηται και συνεδριάζει μετά της ελληνικής Κυβερνήσεως και των εθνικοφρόνων πολιτικών αρχηγών και δέχεται τας οδηγίας των περί του καλύτερου χειρισμού της εθνικής μας υποθέσεως.

Το τοιούτον συλλαλητήριον δεν εξυπηρετεί

ούτε τον εθνικόν αγώνα, ούτε το ενωτικόν μας ζήτημα, εφόσον δεν οργανώθη υπό της Εθναρχίας αλλ' υπό του Κομμουνιστικού Κόμματος διά να καρπωθή τούτο κομματικά ωφέλη".

Παρά τις διαφωνίες της Δεξιάς παράταξης το συλλαλητήριο έγινε και σ' αυτό μετέσχαν μέχρι 20 χιλιάδες λαού.

Στο συλλαλητήριο μίλησαν διάφοροι εκπρόσωποι της Παράταξης Εθνικής Συνεργασίας, ο Γενικός Γραμματέας του ΑΚΕΛ Φιφής Ιωάννου και άλλα στελέχη του ΑΚΕΛ, οι οποίοι τόνισαν την ενωτική απαίτηση του κυπριακού λαού.

Είπε ο Δημαρχεύων Κ. Μιχαηλίδης που κήρυξε και τις εργασίες του συλλαλητηρίου:

"Σήμερα ολόκληρος ο ελληνισμός έχει εστραμμένη όλην την προσοχήν του προς την ιεράν υπόθεσιν του Κυπριακού λαού, συνεγκεντρώθημεν όλοι σήμερα διά να διακηρύξωμεν την θέλησιν και τον πόθον μας διά την εθνικήν ημών απολύτρωσιν. Η πρεσβεία μας ευρίσκεται εις το εξωτερικόν και διά του αγώνος της θα εξασφαλίσει την ταχύτεραν προώθησιν του προαιωνίου πόθου μας.

Είναι ορθόν να ελπίζωμεν ότι το αίμα, το οποίον έχυσαν τα ηρωικά τέκνα της Κύπρου εις τον λήξαντα δεύτερον Παγκόσμιον Πόλεμον, υπέρ της ελευθερίας της δικαιοσύνης και της αυτοδιαθέσεως των λαών, δεν θα παραγνωρισθή από τους άγγλους Κυβερνήτες.

Η χειρονομία των αύτη προς δικαίωσιν των δικαίων αξιώσεων του ελληνικού Κυπριακού λαού, θα συσφίγξη έτι περισσότερον τους δεσμούς και την φιλίαν των δύο συμμάχων Εθνών Ελλάδος και Αγγλίας, εάν όμως η Βρετανική Κυβέρνησις αρνηθή και μας δικαίωσιν, τότε πρέπει να αγωνισθώμεν σθεναρώς επικαλούμενοι προς τούτο και την βοήθειαν άλλων παραγόντων.

Οφείλομεν να αποταθώμεν εις την διεθνή κοινήν γνώμην και να ζητήσωμεν την ενίσχυσιν της διά την εκπλήρωσιν του εθνικού μας πόθου.

Εξ άλλου ο Ματθαίος Παπαπέτρου από μέρους της Παρατάξεως Εθνικής συνεργασίας, δημοτικός σύμβουλος Λευκωσίας, είπε:

"Η φωνή του Κυπριακού λαού, διά την ένωση αυτού με την μητέρα Ελλάδα θα φθάση έως τα αυτιά των ισχυρών της γης, διά να τους είπη, ότι καμμία άλλη λύσις του Κυπριακού ζητήματος δεν μας ικανοποιεί κανέναν συμβιβασμός δεν μας ενδιαφέρει και δεν μας συγκινεί.

Και ο λόγος είναι ένας απλός και σαφής: Είναι ότι τόσον η ελεύθερη πατρίδα όσον και η Κύπρος εις τας κρίσιμους στιγμάς καθ' ας εκινδύνευε να καταποντισθή όλη η πολιτισμένη ανθρωπότης και θα ξαναζούσαν η σκλαβιά και το σκοτάδι του Μεσαίωνα δεν έκαμαν υλιστικούς υπολογισμούς, ως γνήσιοι απόγονοι των ανδρών εκείνων, διά τους οποίους κατάπληκτος ο Πέρσης, επιδρομεύς έλεγεν "ου περί χρημάτων τον αγώνα ποιούνται, αλλά περί αρετής", ερρίφθησαν εις τον αγώνα και επότισαν τα δένδρα της θεάς ελευθερίας χορταστικά με το αίμα τους.

Ερχεται πρώτη η Ελλάς εις θυσίας μεταξύ των συμμάχων εις θυσίας αίματος και εθνικού πλούτου και πρώτη η Κύπρος μεταξύ των αποικιών και των κτήσεων εν αναλογία αριθμού στρατευθέντων.

Ευθείς και ειλικρινείς και χαρακτήρος δεν μπορούν οι Έλληνες να φαντασθούν ότι οι ισχυροί εψεύδοντο όταν διεκήρυτταν ότι ο τελευταίος πόλεμος διεξήγετο διά την επικράτησιν του δικαίου και των ανθρωπιστικών ιδεωδών και ότι η αυτοδιάθεσις καθέ λαού θα ήτο αναφαίρετο δικαίωμά του.

Δεν ηδύνατο να φαντασθούν ότι θα ήρχετο η μέρα καθ' ην εκείνοι που συνέταξαν τον περιβόητον χάρτην του Ατλαντικού και τον διαφήμισαν ως ιεράν κιβωτόν, όχι μόνον θα τον απηρνούντο, ως ένα ασήμαντο κουρελλόχαρτο, αλλά και θα διέψευδαν και αυτήν την ύπαρξιν του.

Δεν εύρισκαν τότε λόγια για να επαινέσουν το μέγεθος της πολεμικής συμβολής των. Ο κ. Τσέρτσιλ έλεγεν εις την Βουλήν ότι ούτε η μεγαλύτερα

στρατιωτική νίκη του Χίτλερ δεν μπορεί να ισοφαρίσει το ηθικόν κέρδος προς εμπόδισιν της στάσεως των ηρωϊκών Ελλήνων. Ολα ελησημονήθησαν".

Ο Ματθαίος Παπαπέτρου προχώρησε όμως κι' επέκρινε και τα άλλα κόμματα που αρνήθηκαν συνεργασία για το συλλαλητήριο "προς δημιουργία μιας παγκυπρίου εθνικής ατμοσφαιρας" αλλά έρριψαν διασπαστικά συνθήματα.

Με τον ίδιο τόνο μίλησε και ο Γενικός Γραμματέας του ΑΚΕΛ Φιφής Ιωάννου που καταφέρθηκε εναντίον της κατακράτησης της νήσου από τους Άγγλους και τόνισε ότι για την επίλυση του Κυπριακού προβλήματος οφείλει η Πρεσβεία να αποταθεί στον ΟΗΕ και οι δήμαρχοι Λεμεσού Σέρβας, Λάρνακος Χριστοδουλίδης και Αμμοχώστου Α. Αδάμαντος και Μόρφου Νικολόπουλος από μέρους των Δήμων Μόρφου, Καραβά, Λαπήθου, Λευκονοίκου και των δημοτικών συμβουλίων Κυθρέας και Λεύκας.

Στο τέλος της συγκέντρωσης εγκρίθηκαν δυο ψηφίσματα που απευθύνονταν στον Πρωθυπουργό της Ελλάδας Τσαλδάρη και τον Πρόεδρο της Πρεσβείας, Τοποτηρητή Λεόντιο, με τα οποία διαδηλωνόταν η απόφαση των κυπρίων να αγωνισθούν για την Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα.

Το ψήφισμα προς τον Τσαλδάρη έχει ως εξής:

"Ο ελληνικός Κυπριακός λαός, εις Παγκύπριον ογκώδες εθνικόν συλλαλητήριον λαβόν χώραν σήμερον εν Λευκωσία, σήμερον, 1ην Δεκεμβρίου 1946 ψηφίζει και διαδηλοί:

ΠΟΡΩΤΟΝ: Την αδιάσειστον εμμονήν του διά την εκπλήρωσιν του προαιωνίου πόθου της επιτεύξεως της ενώσεως της Κύπρου μετά της αθανάτου ελληνικής πατρίδος.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ: Οτι θεωρεί εθνικήν ανάγκην όπως η ελληνική Κυβέρνησις λαμβάνουσα υπ' όψιν την ομόφωνον και έκδηλον απαίτησιν του ελευθέρου και υποδούλου ελληνισμού, ιδιαιτέρως του ελληνικού Κυπριακού λαού, θα ωθήση το ενωτικόν Κυπριακόν ζήτημα αμέσως και χωρίς ενδοιασμούς και

αποφασιστικώς προς τη ποθητήν από αιώνων λύσιν του.

ΤΡΙΤΟΝ: Οτι αποτελεί εθνικήν και πατριωτικήν υποχρέωσιν του να παράσχη η ελληνική Κυβέρνησις αμέριστον και πρόθυμον κάθε δυναμένην βνήθειαν προς τη εθνικήν Κυπριακήν αποστολήν ως επίσης και κάθε ηθικήν και πολιτικήν συμβολήν, ίνα αύτη ενεργούσα διά την εθνικήν ελευθερίαν της Κύπρου, εμφανίση ευχερέστερον και αποτελεσματικώτερον την ενωτικήν της υπόθεσιν, όπου αύτη ηθελε θεωρήσει σκοπιμότερον μη εξαιρουμένων, εν εσχάτη ανάγκη και αυτών των σημερινών συνεδρίων και διεθνών συνδιασκέψεων που ασχολούνται και ρυθμίζουν τας τύχας όλων των λαών.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ: Οτι ενεποίησαν αλγινήν εντύπωσιν και πικρίαν άρνησις της ανακοινώσεως του επισήμου Κυπριακού χαιρετισμού εν τη Βουλή των Ελλήνων αδελφών και η απαγόρευσις του σημερινού συλλαλητηρίου των Αθηνών, το οποίον θα συνεκροτείτο προς ενθάρρυνσιν και ενίσχυσιν των προσπαθειών της εθνικής κυπριακής αποστολής και του Κυπριακού λαού, όλων αυτών αγωνιζομένων τον υπέροχον αγώνα διά την απόκτησιν ελευθερίας της Κύπρου.

ΠΕΜΠΤΟΝ: Οτι ποιείται έκκλησιν προς την σεβαστήν ελληνικήν κυβέρνησιν όπως αύτη, εν ονόματι της πατρίδος, θέση επισήμως πλέον σαφώς και απεριφράστως το κυπριακόν ζήτημα, μαζί με ημάς, ως διεκδίκησιν εθνικήν, αποβλέπουσαν εις την τελικήν και μοναδικήν του λύσιν, ήτοι την μετά της μητρός ελληνικής πατρίδος Ένωσιν".

Στο ψήφισμα προς τον αρχηγό της Πρεσβείας Λεόντιο δινόταν και μια εικόνα της ατμόσφαιρας που επικράτησε κατά το συλλαλητήριο και τονιζόταν ότι αυτό έγινε "εν εξάλλω εθνικώ ενθουσιασμώ".

Αναφερόταν στο ψήφισμα:

" Ογκώδες συλλαλητήριο εν ελληνικού Κυπριακού λαού, λαβόν χώραν εις Λευκωσίαν σήμερον, 1ην Δεκεμβρίου, 1946, εν εξάλλω εθνικώ ενθουσιασμώ ομοφώνως ψηφίζει και διαδηλοί:

ΠΡΩΤΟΝ: Την αδιάσειστον και ακλόνητον πίστιν

του επί το δίκαιον του ενωτικού αγώνος.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ: Την επιμονήν του υπέρ επιτυχίας του μοναδικού του πόθου διά της εργατικής του ενσωματώσεως μετά του ελευθεέρου ελληνικού κράτους.

ΤΡΙΤΟΝ: Την αποδοκιμασίαν του προς οιασδήποτε άλλης μορφής λύσιν ήτις δεν θα είναι η ένωσις μετά της ελληνικής πατρίδος.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ: Την πλήρη αλληλεγγύην και εμπιστοσύνην του προς την εθνικήν Κυπριακήν Αποστολήν και τας ενεργείας αυτής.

ΠΕΜΠΤΟΝ: Την επιθυμίαν και αξίωσιν του όπως η εν τω εξωτερικώ εργαζομένη Κυπριακή Εθνική Αποστολή εξαντλήση, άνευ ενδοιασμών, μετά θάρρους και πεποιοθήσεως, παν το δυνατόν και εις την διάθεσιν της μέσον, προσφεύγουσα εν ενσχάστη ανάγκη και εις τους διεθνείς εκείνους οργανισμούς, οίτινες σήμερον ρυθμίζουν τας τύχας των λαών, διά την πλήρη επιτυχίαν του ιερωτέρου των σκοπών διά τον οποίον αύτη υπό τας ευχάς της εκκλησίας και του λαού προεπέμφθη και απεστάλη εν τη ξένη.

ΕΚΤΟΝ: Την στερράν απόφασιν του να επιδιώξη δι' όλων των εις την διάθεσιν του μέσων, την εν τω εξωτερικώ δράσιν της εθνικής του αποστολής της τοιαύτης ενισχύσεως αποτελούσης μέρος του όλου εθνικοαπελευθερωτικού του αγώνος.

ΕΒΔΟΜΟΝ: Την ευγνωμοσύνην του προς τον ομαίμονα ελεύθερον ελληνικόν λαόν, διά την παρεχομένην έκδηλον ενθουσιώδη και αδελφικήν βοήθειαν και υποστήριξιν του εις την μοναδικήν του ελληνικού Κυπριακού λαού φυσικήν αξίωσιν, τη ένωσιν του με τη κοινήν μητέρα πατρίδα, την Ελλάδα.

ΟΓΔΩΟΝ: Την άκραν επιθυμίαν του όπως η εθνική Κυπριακή αποστολή εκφράση την ευγνωμοσύνην και τας ευχαριστίας του ελληνικού Κυπριακού λαού προς τον αδελφόν ελεύθερον ελληνικόν λαόν, μετά του οποίου εύχεται και ελπίζει ούτος σύντομον τον αδελφικόν εναγκαλισμόν, υπό την σκέπην της ενδόξου και αθανάτου ελληνικής πατρίδος.

Οι Ενωτικές εκδηλώσεις του ΑΚΕΛ συνεχίστηκαν και τις επόμενες μέρες με τηλεγραφήματα προς τον υπουργό Αποικιών και με άλλα παγκοινοτικά συλλαλητήρια στις **22** Δεκεμβρίου προς υποστήριξη και πάλι της πρεσβείας.

Ένα τέτοιο τηλεγράφημα απέστειλε η Κεντρική Επιτροπή του ΑΚΕΛ στον υπουργό Αποικιών στις **12** Δεκεμβρίου τόνιζε:

" Η Κ.Ε. ΑΚΕΛ αισθάνεται υποχρεωμένη να διαμαρτυρηθεί εξ ονόματος του Κυπριακού λαού, διά την εις την Βουλήν των Κοινοτήτων δήλωσιν σας συμφώνως προς την οποίαν η Βρετανική Κυβέρνησις δεν μελετά οιανδήποτε μεταβολήν συνεπαγομένην την ικανοποίησιν της επιθυμίας της πλειονότητος του Κυπριακού λαού, δι ένωσιν με την Ελλάδα. Επαναλαμβάνομεν ότι θα συνεχίσωμεν ακλονήτως τον αγώνα μέχρι τελικής εκπληρώσεως εθνικών πόθων Κύπρου".